

het een onverwachte kennismaking betreft. Het gaan bekijken van een rosse spreeuw kan daar niet tegen op. Ook al is de tip van een andere vogelaar,

waar je dat beestje kan gaan zien, nog zo goed bedoeld.

OMKIJKEN.....DE STRANDLOPER 1975

Bijeengezocht door Ees Aartse

Bij terugkijken in de oude Strandlopers word je iedere keer geconfronteerd met vergeten of bijna vergeten activiteiten. Soms verbaas je je er over dat sommige gebeurtenissen, kalender gezien, zo lang geleden zijn, terwijl in je herinnering dat veel korter moest zijn.

We kijken nu terug naar De Strandlopers van 1975. Welke gebeurtenissen waren dat jaar, vereniging gezien, belangrijk?

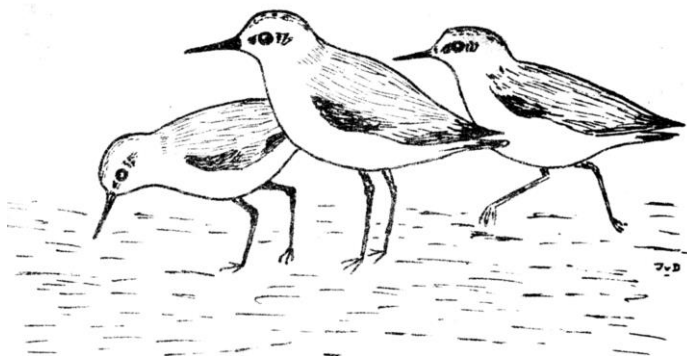
De 'Klets-maar-raak-club' van Dick Passchier en Benno Heethuis kan, volgens het jaarverslag in De Strandloper, 7e jaargang nr.1/1975 terugzien op een creatief jaar met veel excursies, zoals het bezoek van de jeugdclub aan het Wassenaarse Dierenpark (bestond toen nog!) op 21 december 1974.

'Bij de gorrilla's was de opwindning aan beide zijden van de afrastering groot, vooral toen deze doorgaans rustige dieren als reactie op de gekke gezichten van de tegenpartij met hun ontlasting begonnen te slingeren.'

In de zeeleep van de Noordduinen net naast het begin van het fietspad heeft vroeger het zogenaamde Golfbad, een open zwembad, gelegen. Door de bouw van het Bollenbad zou dit Golfbad niet meer gebruikt worden. Onze Vereniging had bepaalde plannen met dit voormalige Golfbad. In De Strandloper 7e jaargang nr.1/1975 schrijft Kees Verweij het volgende:

HERSCHEPPING VAN HET VOORMALIGE ZWEMBAD "HET GOLFBAD" TOT EEN VOCHTIGE DUINVALLEI.

In de zeeleep ten noorden van Noordwijk aan Zee ligt het zogenaamde Golfbad, dat in de oorlogsjaren door de Duitse weermacht is aangelegd. Nu het Golfbad vanwege de aanleg van een nieuw zwembadcomplex in het middengebied tussen Noordwijk aan Zee en Noordwijk-Binnen overbodig is geworden, heeft er zich een goede gelegenheid voorgedaan om iets van de oude vochtminnende duinflora te herwinnen.

Op 17 september 1974 deed het college van Burgemeester en Wethouders aan de gemeenteraad het voorstel om het oude Golfbad gedeeltelijk af te breken en vol te storten met afval en zand. Op aanraden van onze vereniging werd echter tijdens deze gemeenteraadsvergadering voorgesteld om het Golfbad om te vormen in een vochtige duinvallei door een gedeelte van de rand af te breken en het zand, dat naar onze mening beslist uit de direkte omgeving afkomstig zou moeten zijn, naar het midden van het bad toe af te laten lopen, opdat er een min of meer natuurlijke helling zou kunnen ontstaan. De Gemeenteraad besloot deze suggestie in studie te nemen en besloot voorts na te gaan of het bedrag van f. 10.000,-, aanvankelijk aan te wenden voor de gedeeltelijke sloop van het zwembad, gebruikt zou kunnen worden voor deze nieuwe functie. Door de nog steeds voortdurende wateronttrekking zijn helaas de meeste vochtige duinvalleien in de omgeving van Noordwijk verdwenen, maar op deze wijze zou weer een deel van de vroegere rijkdom aan duinflora herwonnen kunnen worden. Ter toelichting zij hierbij nog vermeld, dat het zwembad een oppervlakte heeft van ruim 500 m².

Na het bovengenoemde besluit van de Gemeenteraad opende het college van Burgemeester en Wethouders het overleg met onze vereniging met het doel de uitvoering van het voorstel met ons verder te bespreken. Voor nader advies nam onze vereniging intussen contact op met het Rijksherbarium te Leiden. Uit dit contact kwam een aantal waardevolle adviezen naar voren.

Tijdens de gemeenteraadsvergadering van 26 november 1974 werd de Gemeenteraad over deze ontwikkeling verder geïnformeerd en er werd tevens gevraagd met de uitvoering van het initiatief in te stemmen. De Gemeenteraad ging unaniem met het voorstel akkoord. Naar verwachting zal reeds binnenkort met de uitvoering van het voorstel kunnen worden begonnen. De uitvoering zal geschieden in nauwe samenwerking met onze vereniging.

Het uitgangspunt van ons voorstel is, dat het voormalige zwembad in staat is een behoorlijke hoeveelheid water vast te houden, waardoor de wat meer vochtminnende duinflora een naar onze mening goede kans zal krijgen. In principe is besloten de begroeiing zich spontaan te laten ontwikkelen; er zullen dus geen zaden of planten worden ingevoerd. Rond het zwembad zal oorspronkelijk duinstruweel worden aangebracht om het instuiven van zand zo veel mogelijk te beperken.

Met de gemeente is overeengekomen, dat onze vereniging het beheer zal krijgen over het terrein waarop het voormalige zwembad is gelegen. Ter bescherming van de zich nog te ontwikkelen flora zal het terrein zeker nog het eerste jaar voor het publiek gesloten blijven. Voorlopig is het voor ons nog even afwachten, wat er de komende tijd zich zal gaan ontwikkelen. In ieder geval hebben wij ons verzekerd van de steun van het Rijksherbarium te Leiden. Wanneer het bad is omgevormd tot een duinvallei zijn er namelijk een of meer studenten bereid de nodige inventarisaties te verrichten en verder advies te verstrekken. Dit laatste zal overigens in nauwe samenwerking met leden van onze vereniging gebeuren.

Tot zover het verslag. Maar hoe ging het verder? In maart 1975 werd met ruw geweld de bovenrand en gedeeltelijk de wanden van het zwembad gesloopt. De grote brokken beton die in het bad donderden, richtten zoveel schade aan dat de bodem van het betonnen bad scheurde en lek raakte. Als 'vulling' van het bad stortte de gemeente niet het door de vereniging gevraagde zand uit de omgeving in het bad maar het baggervuil uit de Weteringkade. Door het protest van onze vereniging dat dit geen afspraak was, werd een gedeelte van de bagger verwijderd en de rest werd afgezand met duinzand. De beoogde natte duinvallei werd niet nat omdat het regenwater uit de bak weglekte. Het zand was door de bagger zo voedselrijk geworden dat de eerste jaren van een vochtminnende duinflora geen sprake

kon zijn. Het Rijksherbarium heeft dit project al gauw laten vallen.

De Vereniging heeft de eerste jaren planteninventarisaties gedaan, maar heeft deze activiteit niet voortgezet.

Nu blijft er in regenrijke najaars weer wat water in het valleitje staan. Wellicht zijn de scheuren in de bodem van het bad wat dichtgeslibd waardoor er minder snel water weglekt. Na 25 jaar is er wel een leuke begroeiing ontstaan maar toch wel een die weinig spectaculair is.

Een nieuwe activiteit nam de vereniging in 1975 op zich. Een activiteit die de toenmalige secretaris, A.Cramer, bestempelde als 'het paddenavontuur'. In De Strandloper, 7e jaargang nr.2/1975 schrijft hij het volgende:

HET PADDENAVONTUUR

Er is heel wat gebeurd nadat ons het eerste schrijven bereikte over wat wij gemakshalve 'Het paddenavontuur' hebben gedoopt. Bas van Leeuwen, student biologie te Amsterdam, heeft in het voorjaar van 1974 een onderzoek ingesteld naar de paddensterfte door het autoverkeer langs een deel van de Kapelleboslaan in het Langeveld. Hij kwam tot het volgende overzicht.

(Bas van Leeuwen kwam op 9 teldagen in 1974, vanaf 30 maart t/m 26 april, op 1975 doodgereden padden. E.A.).

Sinds 1973 is de pad (Bufo bufo) die in onze omgeving voorkomt, een beschermd dier geworden. Met deze gegevens en met het resultaat van zijn onderzoek heeft de heer van Leeuwen zich tot het college van burgemeester en wethouders gewend met het verzoek hier iets aan te doen. Gelukkig vond hij bij onze bestuurders een willig oor. Na wat heen en weer geschrijf werd besloten contact met onze vereniging op te nemen om te trachten iets aan deze paddensterfte te gaan doen. De heer van Leeuwen wist dat men in Zwitserland proeven had genomen met een gaasafzetting langs gedeelten van wegen waar padden werden doodgereden.

Nu was voor onze vroege vaders een afzetting een prijzenswaardig initiatief maar na wat cijferwerk van de heer Dessing, directeur van gemeentewerken, bleek dit tevens ook wel wat prijzig te worden □ f. 4.000,- voor een proefvak van 2 x 100 meter.

Het gemeentebestuur verzocht ons mee te werken met het plaatsen van de gaasafzetting, de controle en de afbraak na de trektijd. Dit verzoek hebben we vanzelfsprekend niet naast ons neergelegd en in

overleg met de dienst gemeentewerken werden rollen gaas, draad, paaltjes, vangkisten e.d. aangeschaft. Met een ploeg van ongeveer 20 man waren we zaterdagmorgen 8 maart aanwezig om samen met de heer van Leeuwen een proefvak uit te zetten aan dat deel van de Kapelleboslaan waar vorig jaar de meeste padden doodgereden werden. U kunt dit kunstwerk gaan bewonderen zo'n honderd meter ten zuiden van de Langevelderslag. Na enige uren van stug doorwerken stond de gaasafzetting aan weerszijden van de weg, ruim 100 meter lang en 40 cm hoog. Aan elke kant 3 vangkisten, die iedere morgen trouw door de heer Gielen, lid van onze vereniging en ambtenaar van het Staatsbosbeheer, worden gecontroleerd. In de weekends wordt dit werk gedaan door de heer v.d.Oever.

De padden die er in worden aangetroffen worden over de verkeersweg gebracht en in de sloot losgelaten. Als de trek vanuit de sloot terug naar duin begint worden de padden in duin losgelaten.

En nu maar hopen dat dit systeem goed werkt. We zijn erg benieuwd naar de resultaten, die we ongetwijfeld in een volgende Strandloper zullen publiceren.

Zo hebben we weer een klein beetje geprobeerd iets te doen voor een bedreigde diersoort in onze

omgeving. Er is heel wat te doen aan de bescherming van wat leeft en groeit. Soms kost het veel moeite en veel tijd, soms kost het iets van onze vrije tijd en wat blaren op handen die dit werk niet gewend zijn. In ons geval kostte het de gemeente geen f. 4000,- maar ongeveer f. 1.000,- en dankzij een enthousiaste ploeg medewerkers beleefden we een fijne morgen met veel zon en met steeds het gezang van een Geelgors rondom ons. Een welbestede morgen!

De paddenbescherming is nog steeds een activiteit van onze vereniging. De gaasafzetting werkte toch niet bevredigend en uiteindelijk is gekozen om de gehele Kapelleboslaan op regenachtige trekavonden af te zetten en het verkeer om te leiden.

Alleen de Geelgors heeft het laten afweten, niet alleen langs de Kapelleboslaan maar overal in Noordwijk.

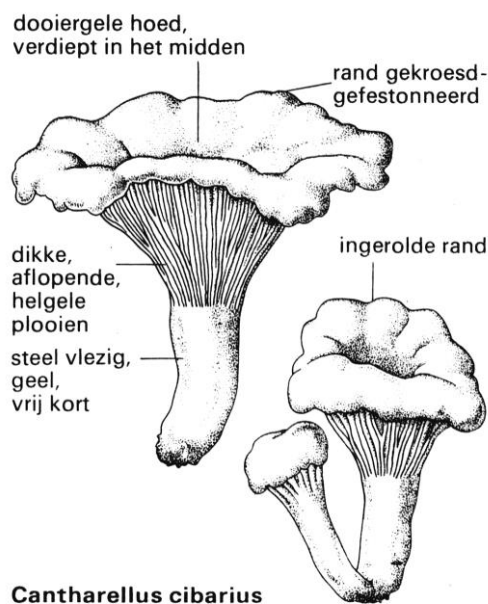
Twee nieuwe activiteiten in 1975 buiten de 'normale' activiteiten zoals broedvogelonderzoek, de jeugdclub, het vogelasiel, zeetrekwaarnemingen, planteninventarisaties, najaarstrek en de excursies en lezingen. Voor onze Vereniging was 1975 een jaar vol bruisende activiteiten en gebeurtenissen.

NIEUWS UIT DE PADDENSTOELENGROEP

Kees Verweij

Het afgelopen seizoen zijn we wat minder op pad geweest dan in het vorige seizoen. Dit had voor een belangrijk deel te maken met het feit, dat de maand september aan de droge kant geweest is, zodat er nog maar weinig viel waar te nemen. De maand oktober gaf enig herstel, maar een paar koude dagen gooiden halverwege toch wat "roet in het eten". Eind oktober zijn we nog een keer op pad geweest en er viel desondanks toch nog aardig wat te zien.

De beide excursies stonden in het teken van de plannen om een voorzichtige poging te gaan ondernemen op het gebied van inventarisatie.

Zoals bekend is onze omgeving heel rijk aan paddestoelen, hetgeen te maken heeft met een grote variatie aan grondsoorten en biotopen. Dit is ook zeker de landelijke Mycologische Vereniging niet ontgaan. Vandaar, dat ons het verzoek bereikte of er mensen bereid zijn een of meer proefvakken te monitoren oftewel op gezette tijden nauwkeurig te inventariseren voor een periode van tenminste drie jaar of liefst nog wat langer. Bij de keuze van deze proefvakken kregen we hulp van mevrouw Veerkamp, die ons bij de keuze goed heeft geholpen. Twee proefvakken liggen op het landgoed

Leeuwenhorst en een in de Noordduinen. Als een van de criteria voor de keuze geldt, dat er een of meer bijzondere aandachtsoorten moeten